

פרשת ויגש התשפ"ו

ari.kahn@biu.ac.il

הרב ארי דוד קאהן

Shiur is sponsored by Rabbi Michael and Jeri Laxmeter
for the refuah shleimah of their granddaughter Avigayil Sara bat Shaina Ahrona

1. בראשית פרק מה (פרשת ויגש)

(א) ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל-איש מעלי ולא-עמד איש אתו בהתנדע יוסף אל- אחיו: (ב) ויתן את-קלו בבכר וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: (ג) ויאמר יוסף אל-אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבקחו מפניו: (ד) ויאמר יוסף אל-אחיו גשוי-גא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר-מכרתם אתי מצרימה: (ה) ועתה אל-תעצבו ואל-יחר בעיניכם כי-מכרתם אתי הנה כי למחזה שלחתי אליהם לפניהם: (ו) כי- זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין-חריש וקציר: (ז) וישלחתי אליהם לפניהם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: (ח) ועתה לא-אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל-ביתו ומשל בכל-ארץ מצרים: (ט) מהרץ ועלו אל-אבי ואמרתם אליו פה אמר בנך יוסף שמני אליהם לאדון לכל-מצרים רצה אלי-תעמד: (י) וישבת בארץ-גשן והיית קרוב אלי אלה ובניך ובניך וצאנך ובקרך וכל- אשר-לך: (יא) וכלפלטית אתה שם כי-עוד חמש שנים רעב פו-תגרש אתה וביתך וכל-אשר-לך: ... (כה) ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אלי-יעקב אביהם: (כו) ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכיהוא משל בכל-ארץ מצרים ויפג לבו כי לא- האמין להם: (כז) וידברו אליו את כל-דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את-העגלות אשר-שלח יוסף לשאת אתו ונתתי רות יעקב אביהם: (כח) ויאמר ישראל רב עוד-יוסף בני חי אלקה ואראנו בטנם אמות:

2. בראשית פרק מז פסוק א - ז (פרשת ויגש)

(א) ויסע ישראל וכל-אשר-לו ויבא בארה שבע וינזח זבחים לאלהי אביו יצחק: (ב) ויאמר אליהם לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב ויעקב ויאמר הנני: (ג) ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל-תירא מרדה מצרימה כי-לגוי גדול אשימך שם: (ד) אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גמ-עלה ויוסף ישית ידו על-עينيך: (ה) ויגם יעקב מבאר שבע וישאו בני-ישראל את-יעקב אביהם ואת-טפם ואת-נשיהם בעגלות אשר-שלח פרעה לשאת אתו: (ו) וינקחו את-מקניהם ואת- רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל-ורעו אתו: (ז) בני ובני בנות בניו וכל-ורעו הביא אתו מצרימה: ס

3. בראשית פרק כט פסוק יב - יד (פרשת ויצא)

(יב) ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בורכה הוא ותרץ ותגד לאביה: (יג) ויהי כשמע לבן את-שמעו יעקב בן- אחתו וירץ לקראתו ויחבק-לו וינשק-לו ויביאהו אל-ביתו ויספר ללבן את פליה דברים האלה: (יד) ויאמר לו לבן אף עצמי ובשרי אתה עמו חדש ימים:

4. תרגום אונקלוס בראשית פרק מה פסוק כז (פרשת ויגש)

(כז) ומלילו עמיה ית כל פתגמי יוסף דמליל עמהון וחזא ית עגלתא דשלח יוסף למטל יתיה ושרת רוח קודשא על יעקב אבוהון:

5. תרגום המיוחס ליונתן - תורה בראשית פרק מה פסוק כז (פרשת ויגש)

ומלילו עמיה ית כל פתגמי יוסף דמליל עמהון וחמא ית סדנייא דשדר יוסף למיטול יתיה ושרת רוח נבואה דאיסתלקת מניה בעידן דזבינו ית יוסף ותבת עלוי יעקב אבוהון:

6. כתר יונתן בראשית פרק מה פסוק כז (פרשת ויגש)

וידברו עמו את כל דברי יוסף שדבר עמהם וירא את העגלות ששלח יוסף לשאת אותו ותשרה רוח נבואה שנסתלקה ממנו בזמן שמכרו את יוסף ושובה על יעקב אביהם:

7. רש"י בראשית פרק מה פסוק כז (פרשת ויגש)

את כל דברי יוסף - סימן מסר להם במה היה עוסק כשפרש ממנו - בפרשת עגלה ערופה, זהו שנאמר וירא את-העגלות אשר-שלח יוסף, ולא נאמר אשר שלח פרעה: ותחי רוח יעקב - שרתה עליו שכניה, שפרשה ממנו:

8. רשב"ם בראשית פרק מה פסוק כז (פרשת ויגש)

את כל דברי יוסף - שאר דברים שדיבר אליהם הכתובים למעלה שבכה על צואריהם והכירו בודאי שהוא אחיהם. וגם ראה את העגלות אשר שלח יוסף על פי פרעה, ותחי רוח יעקב, כי שמר את הדבר שסוף יוסף להיות מושל [והעגלות הללו] אינן יוצאות ממצרים כי אם על פי מושל, כמו שפירשתי למעלה:

9. בראשית פרק לז פסוק יא (פרשת וישב)

(יא) וַיִּקְנְאוּ־בָּו אֶתְּיוֹ וְאֶתְּיוֹ שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר:

10. רש"י בראשית פרק לז פסוק יא (פרשת וישב)

שמר את הדבר - היה ממתין ומצפה מתי יבא...

11. רשב"ם בראשית פרק לז פסוק יא (פרשת וישב)

ואביו שמר את הדבר - מה צורך לכתוב זה? אלא כשבאה לו הבשורה ולא האמין לבניו שהוא חי וירא ישראל את העגלות אשר שלח פרעה, כי לא נשלחו כי אם על פי המלך כמו שכת' שם עגלות על פי פרעה, אז האמין על ידי החלומות שמוכיחין שסופו להיות מושל ועגלות הללו על ידי מלכות וממשלה באים, ומתוך כך אמר רב עוד יוסף בני חי, כי תימה גדולה היה היאך האמין אחרי שראה כתנתו מלאה דם? כמו שנחרד יצחק על יעקב בשביל שמצא שיער בחלקת צואריו:

12. רמב"ן בראשית פרק מה פסוק כז (פרשת ויגש)

וידברו אליו את כל דברי יוסף - יראה לי על דרך הפשט שלא הוגד ליעקב כל ימיו כי אחיו מכרו את יוסף, אבל חשב כי היה תועה בשדה והמוצאים אותו לקחוהו ומכרו אותו אל מצרים, כי אחיו לא רצו להגיד לו חטאתם, אף כי יראו לנפשם פן יקצוף ויקללם, כאשר עשה בראובן ושמעון ולוי (להלן מט ג - ז). ויוסף במוסרו הטוב לא רצה להגיד לו, ולכך נאמר ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר וגו', ואלו ידע יעקב בענין הזה היה ראוי להם שיחלו פני אביהם במותו לצוות את יוסף מפיו, כי ישא פניו ולא ימרה את דברו, ולא היו בסכנה ולא יצטרכו לבדות מלבם דברים:

13. ספורנו בראשית פרק מה פסוק כז (פרשת ויגש)

וידברו אליו את כל דברי יוסף. שאמר ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר כדי לערב בדבר הבשורה איזהו דאגה: ותחי רוח יעקב. נרפא מן העלוף הקודם בהדרגת השמחה עם הדאגה:

14. אלשיך על בראשית פרק מה פסוק כז (פרשת ויגש)

אך לאט לו, הוסיפו וידברו אליו את כל דברי יוסף שהם דברים מסויימים כי הוא יוסף, כענין מנין רד"ו שרמז, ושהגיע ענין יעקב לרדת, ושימהר טרם יורידוהו בצער אל פרעה, וענין ארץ גושן, ושיבא מזונו על ידי השכינה ולא על ידי השר, הכל ככתוב למעלה. שהם הוראות היותו יוסף, כי בלעדו לא ידע בדברים האלה. וגם נתוסף על זה כי וירא את העגלות כו' אז ותחי רוח יעקב ושרתה עליו רוח הקדש:

15. רש"ר הירש בראשית פרק מה פסוק כז (פרשת ויגש)

(כז) אולם כאשר סיפרו לו בפרוטרוט על התנהגותו של יוסף וכו', וכאשר ראה גם את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו, - ותחי רוח יעקב אביהם. באותה שעה קם מאבל של עשרים שנה, ושוב שרתה עליו שכינה (עי' אונקלוס). ומיד הוא נקרא שוב בשם -

16. העמק דבר בראשית פרק מה פסוק כז (פרשת ויגש)

דברי יוסף אשר דבר. בהרחבת דברים שיבאו למצרים, וניכרים דברי אמת: וירא את העגלות וגו'. טורח רב כזה אין לחוש לשקר, וכדאיתא בבכורות דכ"ט דטורח לא עבדי לשיקרא, ובזה האמין: אשר שלח יוסף. כבר נתבאר שלא הודיעו עתה כי פרעה שלחם: ותחי רוח וגו'. ביארנו כמה פעמים דשורש חי משמעו כ"פ מלשון חיים עלזים ושמחים:

17. מהרי"ל דיסקין בראשית פרק מה פסוק כז (פרשת ויגש)

וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אותו ותחי רוח יעקב אביהם. עיין בפירש"י ז"ל, ועוד יש לפרש עפ"י שמבואר לעיל דאין פרה יוצאת ממצרים וכו', וכאן ראה העגלות, הבין מזה שדבר זה אינו אלא ענין מלוכה, פי' מי שהוא מלך דוקא יכול לעשות כן, ע"כ ותחי רוח יעקב אביהם, וק"ל.

18. רש"י בראשית פרק כט פסוק כה (פרשת ויצא)

ויהי בבקר והנה היא לאה - אַבְלָה בְּלִילָה לֹא הָיְתָה לָאָה, לְפִי שְׁמֵסֶר יַעֲקֹב סִמְנִים לְרַחֵל, וְכִשְׁרָאָתָה רַחֵל שְׁמִכְנִיסִין לָאָה אֶמְרָה: עֲקֹשׁוּ תַּפְלָם אֶחָוִיתִי, עֲמֶדָה וּמִסְרָה לָהּ אוֹתָן סִמְנִים (מגילה י"ג):

19. בראשית פרק לט פסוק ז - ט (פרשת וישב)

(ז) ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת-אדוני את-ענינה אל-יוסף ותאמר שכבה עמי: (ח) וימאן ויאמר אל-אשת אדוני הן אדני לא-ידע אתי מה-בבית וכל אשר-יש-לו נתן בנדי: (ט) איננו גדול בבית הזה ממנני ולא-חשף ממנני מאומה כי אם-אותך באשר את-אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים:

20. בראשית פרק כ פסוק י - יא (פרשת וירא)

(י) ויאמר אבימלך אל-אברהם מה ראית כי עשית את-הדבר הזה: (יא) ויאמר אברהם כי אמרתי רק אי-יראת אלהים במקום הזה והרגוני על-דבר אשתי:

21. בראשית פרק מ פסוק ז - ח (פרשת וישב)

(ז) וישאל את-סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדוני לאמר מדוע פניכם רעים היום: (ח) ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלווא לאלהים פתריים ספרו-נא לי:

22. בראשית פרק מא פסוק טז - לט (פרשת מקץ)

(טז) ויצען יוסף את-פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את-שלוש פרעה: ... (כה) ויאמר יוסף אל-פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: ... (כח) הוא הדבר אשר דברתי אל-פרעה אשר האלהים עשה הרעה את-פרעה: ... (לב) ועל השנות החלום אל-פרעה פעמים כיון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו: ... (לז) ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל-עבדיו: (לח) ויאמר פרעה אל-עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: (לט) ויאמר פרעה אל-יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את-כל-זאת אינו-נבון וחסם כמור:

23. בראשית פרק מב (פרשת מקץ)

... (טו) בזאת תבחנו חי פרעה אם-תמצאו מזה כי אם-כבוא אחיכם השטן הזה: (טז) שלחו מכם אחד ויבא את-אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם-לא חי פרעה כי מרגלים אתם: (יז) ויאסר אתם אל-משמר שלשת ימים: (יח) ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחי את-האלהים אני ירא: (יט) אם-כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: (כ) ואת-אחיכם השטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו-כן: (כא) ויאמרו איש אל-אחיו אבל אשמים אנחנו על-אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על-כן באה אלינו הצרה הזאת: (כב) ויעז ראובן אתם לאמר הלווא אמרתי אליכם לאמר אל-תחטאו בגלד ולא שמעתם וגם-דמו הגה נדרש: (כג) והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: (כד) ויטב מעליהם ויבד וישב אלהם וידבר אלהם ויבא אתם את-שמעון ויאסר אתו לעיניהם: (כה) ויצו יוסף וימלאו את-כליהם בר ויהשיב כספיהם איש אל-שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: (כו) וישאו את-שברם על-חמריהם וילכו משם: (כז) ויפתח האחד את-שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את-כסףו והנה-הוא בפי אמתחתו: (כח) ויאמר אל-אחיו הושב כספי וגם הגה באמתחתי ויבא להם ויחרדו איש אל-אחיו לאמר מה-זאת עשה אלהים לנו: (כט) ויבאו אל-יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל-הקרות אתם לאמר: (ל) דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את-הארץ: (לא) ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: (לב) שנים-עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והשטן היום את-אבינו בארץ כנען: (לג) ויאמר אלינו האיש אדני הארץ אתם אחים אתם קשוחים הגידו לי אתי ואת-רעבון בתיכם קחו ולכו: (לד) והביאו את-אחיכם השטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את-אחיכם אתנו לכם ואת-הארץ תסחרו: (לה) ויהי גם מריקים שתיכם והנה-איש צרור-כסףו בשקו ויראו את-צרות כספיהם תמה ואביהם וייראו:

24. בראשית פרק מג פסוק יח - לד (פרשת מקץ)

(יח) וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על-דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת-חמרינו: (יט) ויגשו אל-האיש אשר על-בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: (כ) ויאמרו כי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר-אכל: (כא) ויהי כייבאנו אל-המלון ונפתחה את-אמתחתינו והנה כסף-איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: (כב) ויכסף אתר הורדנו בידנו לשבר-אכל לא ידענו מי-שם כספנו באמתחתינו: (כג) ויאמר שלום לכם אל-תיראו אלהיכם ואליהם אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיהם כסף-בא אלי ויוצא אלהם את-שמעון: ... (לג) וישבו לפניו הבכר בכרתו והצעיר בצערתו ויתמקו האנשים איש אל-רעהו: (לד) וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן משאת כלם חמש גדות וישתו וישפרו עמו:

25. בראשית פרק מד (פרשת מקץ)

(א) וַיֵּצֵא אֶת-אַשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ לֵאמֹר מַלְא אֶת-אֲמָתְךָת הָאֲנָשִׁים אֲכָל פֶּאֶשֶׁר יוֹכְלוּן שְׂאֵת וְשִׁים כֶּסֶף-אִישׁ בְּכִי אֲמַתְךָתוֹ:
 (ב) וְאֶת-גִּבְיָתִי גִבִּיעַ הַכֶּסֶף תִּשִּׂים בְּכִי אֲמַתְךָת הַקֶּטָן וְאֶת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כְּדִבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר: (ג) הַבֶּקֶר אֹר
 וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ הֵמָּה וְחִמְרֵיהֶם: (ד) הֵם יָצְאוּ אֶת-הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיּוֹסֶף אֹמֵר לְאַשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ קוּם רִדְף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים
 וְהַשְׁגַּתְם וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם לָמָּה שְׁלַמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה: (ה) הָלֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנִי בֹו וְהוּא נִחַשׁ יִנְחַשׁ בֹּו הִרְעַתְם
 אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: (ו) וַיִּשְׁגֹּם וַיִּדְבֹּר אֲלֵהֶם אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: (ז) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יִדְבֹּר אֲדֹנִי כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה חֲלִילָה
 לַעֲבֹדֶיךָ מַעֲשֹׂוֹת כְּדִבְרֵי הַזֶּה: (ח) הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצְאוּ בְּכִי אֲמַתְךָתִּינוּ הִשִּׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאִידָּה נִגְנַב מִבֵּית
 אֲדֹנִיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב: (ט) אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ מִעֲבָדֶיךָ וּמֵת וְגַם-אֲנָחְנוּ נִהְיָה לְאֲדֹנִי לַעֲבָדִים: (י) וַיֹּאמֶר גַּם-עַתָּה כְּדִבְרֵיכֶם
 כִּי-הוּא אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ יִהְיֶה-לִּי עֹבֵד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נָקִים: (יא) וַיִּמָּהְרוּ וַיִּיָּרְדּוּ אִישׁ אֶת-אֲמַתְךָתוֹ אַרְצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ
 אֲמַתְךָתוֹ: (יב) וַיִּחַשְׁשׁ בַּגָּדוֹל הַחָל וּבִקְטָן כֻּלָּה וַיִּמָּצָא הַגִּבִּיעַ בְּאֲמַתְךָת בְּנִימָן: (יג) וַיִּקְרְעוּ שְׁמֹלְתָם וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל-חֻמְרוֹ
 וַיִּשָּׁבוּ הָעִירָה: (יד) וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאַחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדְנוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אַרְצָה: (טו) וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה-הַמַּעֲשֶׂה
 הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הָלֹא יָדַעְתֶּם כִּי-נִחַשׁ יִנְחַשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי: (טז) וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה-נֹּאמַר לְאֲדֹנִי מַה-יִּדְבֹּר וּמַה-
 נַעֲשֶׂה הָאֵלֶּהִים מָצָא אֶת-עֹנֵן עֲבָדֶיךָ הִנֵּנוּ עֹבְדִים לְאֲדֹנִי גַם-אֲנָחְנוּ גַם אֲשֶׁר-נִמָּצָא הַגִּבִּיעַ בְּיָדוֹ: (יז) וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי
 מַעֲשֹׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמָּצָא הַגִּבִּיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה-לִּי עֹבֵד וְאַתֶּם עָלוּ לְשָׁלוֹם אֶל-אֲבִיכֶם:

26. רשב"ם בראשית פרק מד פסוק ה (פרשת מקץ)

והוא נחש ינחש בו - יש לומר שהיה מראה עצמו לעיניהם כיוודע ענינים על ידי קסם ונחש, ושמא בכוס היה קוסם.
 ויש מפרשים חכם כמותו ינחש על הכוס מי גנבו ממנו לפי שכת' לפנינו כי נחש ינחש איש אשר כמוני, ואין כתוב
 שם ינחש בו:

27. רבי אברהם בן הרמב"ם בראשית פרק מד פסוק ה (פרשת מקץ)

(ה) והוא נחש ינחש. כלומר שאע"פ שאין לו (לגביע) ערך אצלו הרי יש לו בו ניחוש וקסם ואין זה לפי שיוסף [היה]
 סומך על הניחוש אלא טען כך והיה מיחס אותו (את הניחוש) לעצמו כדי להסתיר לגמרי מה שבלבו ולהטעות
 (אותם שיחשבו) כי הוא איש מצרי:

28. העמק דבר בראשית פרק מד פסוק ה (פרשת מקץ)

והוא נחש ינחש בו. בשבילו ועבורו, וא"כ שטות הוא מכם, שהרי יודע האמת תיכף ומיד על פי ניחושים שמצויים
 ורגילים היו במצרים, ודבר זה חשוב וכדאי לנחש בהם:

29. בראשית פרק מד פסוק יח (פרשת ויגש)

וַיֵּגֶשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יִדְבָר-נָא עִבְדְּךָ דְּבַר בְּאֲזְנֵי אֲדֹנִי וְאֶל-יְיָ אֱפֹה בְּעִבְדְּךָ כִּי כְמוֹהַ כְּפָרְעָה:

30. תרגום המיוחס ליונתן - תורה בראשית פרק מד פסוק יח (פרשת ויגש)

וַיִּקְרַב לְיֹנָתָהּ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בְּמִטּוֹ רִיבּוֹנִי יִמְלַל בְּמִטּוֹ עִבְדְּךָ פִּתְגָמָא בְּמִשְׁמַעִיהָ דְּרִיבּוֹנִי וְלֹא יִתְקִיף רּוּגְזָךָ בְּעִבְדְּךָ אֲרוּם מִן
 שְׁעָתָא דְּאִתִּינוּ לְיוֹתָךְ הֵנָּה אֲמַר לָן מִן גִּדָּם יִי אֲנָא דְּחִיל וּכְדוֹן חֲזָרוֹן דִּינִיךָ לְמַהְגִּי מְדַמִּין לְרִיבּוֹנִי דְּפָרְעָה:

31. כתר יונתן בראשית פרק מד פסוק יח (פרשת ויגש)

ויגש אליו יהודה ויאמר אנא אדוני ידבר נא עבדך באוזניו של אדוני ולא יתחזק רוגזך בעבדך כי מן השעה שבאנו
 אליך היית אומר לנו מלפני יי אני ירא ועתה חזרו משפטך להיות דומים לאדוניו של פרעה:

And Yehuda approached him and said: 'Please, my lord, let your servant speak into my lord's ears, and
 let your anger not be strong against your servant, for from the moment we came to you you would
 say to us: "It is from before Hashem that I stand in awe," but now your judgments have reverted to
 being like those of Pharaoh's master(s)